

„Zabiegajcie o własne zbawienie” — częsty w NT czasownik ἐργάζεσθαι, który znaczy: dokonywać, powodować, sprawiać, wywoływać, ma tutaj za przedmiot własne zbawienie adresatów (τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν z rodzajnikiem i zaimkiem emfaticznie poprzedzającym rzeczownik). Gorliwość o czyny zapewniające zbawienie była zalecana już przez rabinów, nie dziwi więc i u ucznia Gama-liela. Tu z uwagi może na kontekst głównie idzie o takie dowody, jak społeczne przejawy życia religijnego wewnątrz kościoła. Zbawienie, fakt w zasadzie eschatologiczny (1, 27) i dar nienależny łaski Boga (2, 13; Ef 2, 5. 8 n), dzięki łączności z Chrystusem dokonuje się już teraz (Rz 6, 5; 8, 24). Współudział człowieka polegający na wysiłku osobistym jest, jak widać, konieczny (por. 1 Kor 3, 9; 2 P 1, 5. 10).

Por. B o n s i r v e n, Textes, § 620. 2110.